

ΤΗ ΚΕ' ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΑΠΡΙΛΙΟΥ
Μνήμη τοῦ Ἅγιου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

‘Ο **ἱερεύς**: Εὔλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

‘Ο **χορός**: Ἄμήν.

Ἔχος πάρα

X οι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων πάθα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και
τοι οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα οι σα α με
νος ἐκ γ.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἴματιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὅδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἀβυσσος ὡς ἴματιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὅδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὅρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὅδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναργοι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὅρη ἐκ τῶν ὑπερῷων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος

καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὁρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὡρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἀνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἔργασίαν αὐτοῦ ἔως ἐσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεως σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὔρυχωρος· ἐκεῖ ἔρπετά, ὅν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἐπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἄνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἡτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὄρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, φαλῷ τῷ Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω. Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἀνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ο ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (**ἐκ γ'**). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν
“Οτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

Η ΣΤΙΧΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΨΑΛΤΗΡΙΟΥ

Στιχολογοῦμεν τοῦ, Μακάριος ἀνήρ, τὴν α' στάσιν. Εἴτα·

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἦν ἐκφώνησις.

“Οτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΟΙ ΕΠΙΛΥΓΧΝΙΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

Ἄχος ἡ παρ

Kυρι ε ε κε κραξα α προ ο ος σε ε ει
σα κου σο ο ον μου ει σα α κου ου σο ον μου
ου Κυ υ υ ρι ι ι ε Κυ ρι ε ε κε κρα α
ξα προ ος σε ε ει σα κου σο ο ον μου ον ου
προ σχες τη φω νη η η η τη η ης δε η η σε
ω ω ω ως μου εν τω κε κρα γε ναι με προ ος σε ε ε
ε ε ει σα κου σο ον μου Κυ υ υ ρι ι ι
ε

Kα τεν θυν θη η η τω η προ ο ο σε εν χη
η η μου ως θυ μι α α μα α α ε νω ω πι
ο ο ο ον σου ε παρσις τω ων χει ει ρω ων μου θυ
σι α ε σπε ρι ι νη η ει σα κου σον μου Κυ υ

 ν ν οι ι ι ι ε π

Στιχολογία ύπὸ Μανουήλ Πρωτοφάλτου.

Θ ου Κυ οι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και θυ ν

ρανπε οι ο χης πε οι τα χει λημουν π

M η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο νη

οι ας ^Δ του προ φα σι ζε σθαι προ φα α σεις εν α

μαρ τι ι αις π

Σ υν αν θρω ποιεις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι

αν ^Ω και ου μη συν δυ α σω με τα των εκ λε κτων αυ

των π

Π αι δευ σει με δι ι καιος εν ε λε ει και ε λεγ

ξει με ε ε λε ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α τω

την κε φα λην μου π

O τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις εν δο

κι αις αν των ^Δ κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας

οι κρι ται αυτων π

A κου σο νται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν

θη σαν ^Δω σει πα χοσγης ερ ρα γη ε πι της γης

δι ε σκορ πι σθητα ο στα αυ των πα ρατον Α αδην

O τι προς σε Κυ ν ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ

μοι μου ^Δε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ

χην μου

Φ ν λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συ νε στη σαν

το μοι ^Δκαι α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την

α νο μι αν

Π ε σουν ται εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρτω

λοι ^Ω κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ

θω

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη μου

προ Κυ ν ρι ον ε δε η θην

E κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σιν μου

την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α παγγε λω

E ν τω εκ λει ει πειν εξ ε μου το πνευ μαμου
και συ εγνωστας τρι βουςμουν πq

E ν ο δω τα αυ τη η ε πο ρευ ο μην Δδ ε κρυ
ψανπα γι δαμοι q

K α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε
πον Δδ και ουκ η ην ο ε πι γι νωσκωνμε πq

A πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε ε στιν
ο εκ ζη τω ωντηνψυ χην μου πq

E κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα Δδ συ ει
η ελ πις μου με ρι ις μου ει εν γη ζω ωντων πq

Π ρο σχες προς την δε η σιν μου ο ο τι ε τα πει νω
θην σφο δρα πq

P ν σαιμε εκ των κα τα δι ω κον των με Δδ ο ο
τι ε κρα ται ω θησαν ν περ ε με ε ε πq

E ξα γα γε εκ φυ λα κης τηνψυ χην μου Δδ του ε
ξο μο λο γη σασθαι τω ο νο μα τι ι σου πq

E με ν πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν τα
 πο δω ως μοι ^π
E κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι ^π Κυ ρι ε Κυ
 ρι ε ει σα α κου σον της φω νης μου ^π
Γ ε νη θη η τω τα ω τα σου προ σε χον τα ^Δ εις
 την φω νη ην της δε η σε ω ως μου ^π

Ἰστῶμεν στίχους Σ', καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα
 Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Εὐαγγελιστοῦ.

Τῷν οὐρανίων ταγμάτων.

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε Κύριε, τίς
ὑποστήσεται; δτι παρὰ σοὶ δ ἴλασμός ἐστιν.

Τῷν θεηγόρων λογίων τὸν συγγραφέα πιστοί, καὶ τῆς Αἰγύπτου
μέγαν, πολιοῦχον ἀξίως, ὑμνήσωμεν βοῶντες· Μᾶρκε σοφέ,
διδαχαῖς καὶ πρεσβείαις σου, πρὸς τὸν ἀκύμονα βίον πάντας
ἡμᾶς, ὡς Ἀπόστολος ὁδήγησον.

Στίχ. β'. Ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·
ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου, ἥλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ
τὸν Κύριον.

Συνοδοιπόροις ἐγένου τοῦ Σκεύους τῆς ἐκλογῆς, καὶ σὺν αὐτῷ
διηλθες, ὅλην Μακεδονίαν· ἐν Ρώμῃ δὲ φοιτήσας τοῦ Πέτρου
ἥδυς, ἔρμηνεὺς ἀναδέδειξαι· καὶ ἀνεπαύσω ἀθλήσας θεοπρεπῶς,
ἐν Αἰγύπτῳ Μᾶρκε πάνσοφε.

Στίχ. γ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς
πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Τὰς κεκαυμένας καὶ χέρσους ψυχὰς ἐζώωσας ταῖς φαειναῖς
νιφάσι, ταῖς τοῦ Εὐαγγελίου, διό σου θεῖε Μᾶρκε, φαιδρῶς σὺν
ἡμῖν, Ἀλεξάνδρεια σήμερον, πανηγυρίζει τὴν μνήμην καὶ εὐφημεῖ,
προσκυνοῦσά σου τὰ λείψανα.

Ἐτερα Προσόμοια.

Ὕχος δ αύτός. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Στίχ. γ'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Μᾶρκε παμμακάριστε τρυφῆς, τὸν χειμάρροιν ἔπιες· ὡς ἐξ Ἐδὲμ δὲ ἐξώρμησας, περιφανέστατος, ποταμὸς εἰρήνης, περικλύζων νάμασι, τοῦ εὐαγγελικοῦ σου κηρύγματος, τῆς γῆς τὸ πρόσωπον, Ἐκκλησίας τὰ στηρίγματα, καταρδεύων, θεοπνεύστοις δόγμασιν.

Στίχ. θ'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Μᾶρκε παναοίδιμε Μωσῆς, Αἴγυπτίους πρώην μέν, ἐν τῇ θαλάσσῃ ἐβύθισεν· ἀλλὰ σὺ πάνσοφε, ἐκ θαλάσσης τούτους, τῆς πλάνης ἀνείλκυσας, δυνάμει τοῦ αὐτοῖς μετὰ σώματος, ἐπιδημήσαντος, καὶ τὰ τούτων χειροποίητα, καθελόντος, ὑψηλῷ βραχίονι.

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ω Μᾶρκε πανίερε φωτί, δόμιλῶν τοῦ Πνεύματος, πνευματικὸς ὅλος γέγονας· καὶ νῦν πανόλβιε, ταῖς πρὸς τὸν Δεσπότην, ἀνενδότοις νεύσεσι, καὶ μακαριωτάταις ἐλλάμψεσι, θέσει θεούμενος, μυστηρίου τὸ κεφάλαιον, καὶ τὸ τέλος, εὗρες τὸ πολύευκτον.

Δόξα. Τοῦ Εὐαγγελιστοῦ.

Ὕχος πα πα

Πα
Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και γι υι ω και
— α γι ω Πνευ μα α α τι π

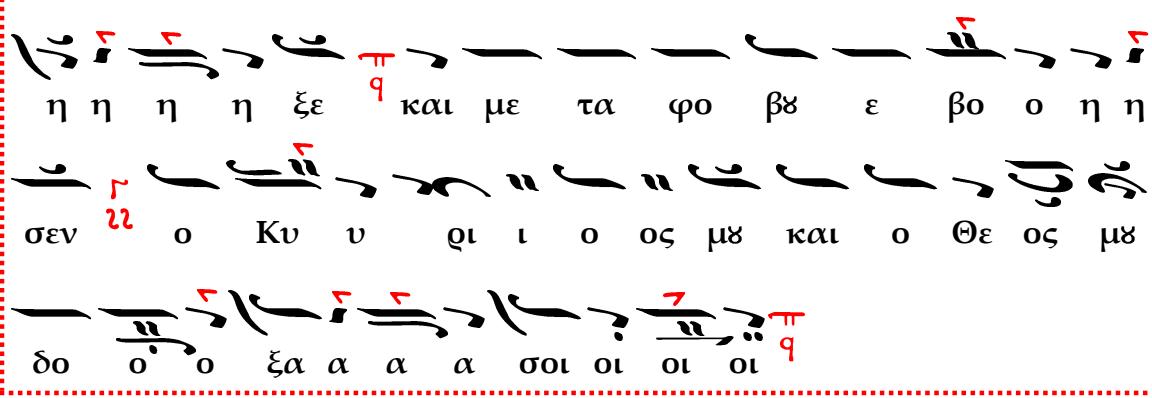
Σ ε ξε χν θη χα ρις εν χει ει ει ει λε ε ε
ε σι Μαρ κε ε ε Α πο ο στοο ο ο λε και γε
γο ο να α ας ποι οι μην της τα χρι στα 8 Ε ε εκ

κληη σι ι ι ας δι δα α α σκωων τα λο γι
 κα α α προ ο ο βα α α α τα πι στευ ειν εις
 Τρι α δα ο ο μο 8 8 8 σι ι ι ι ον
 εν μι α α α Θε ο ο ο τηη η η τι

Καὶ νῦν. Τῆς Ἔρτῆς.

Τίχος Παρ

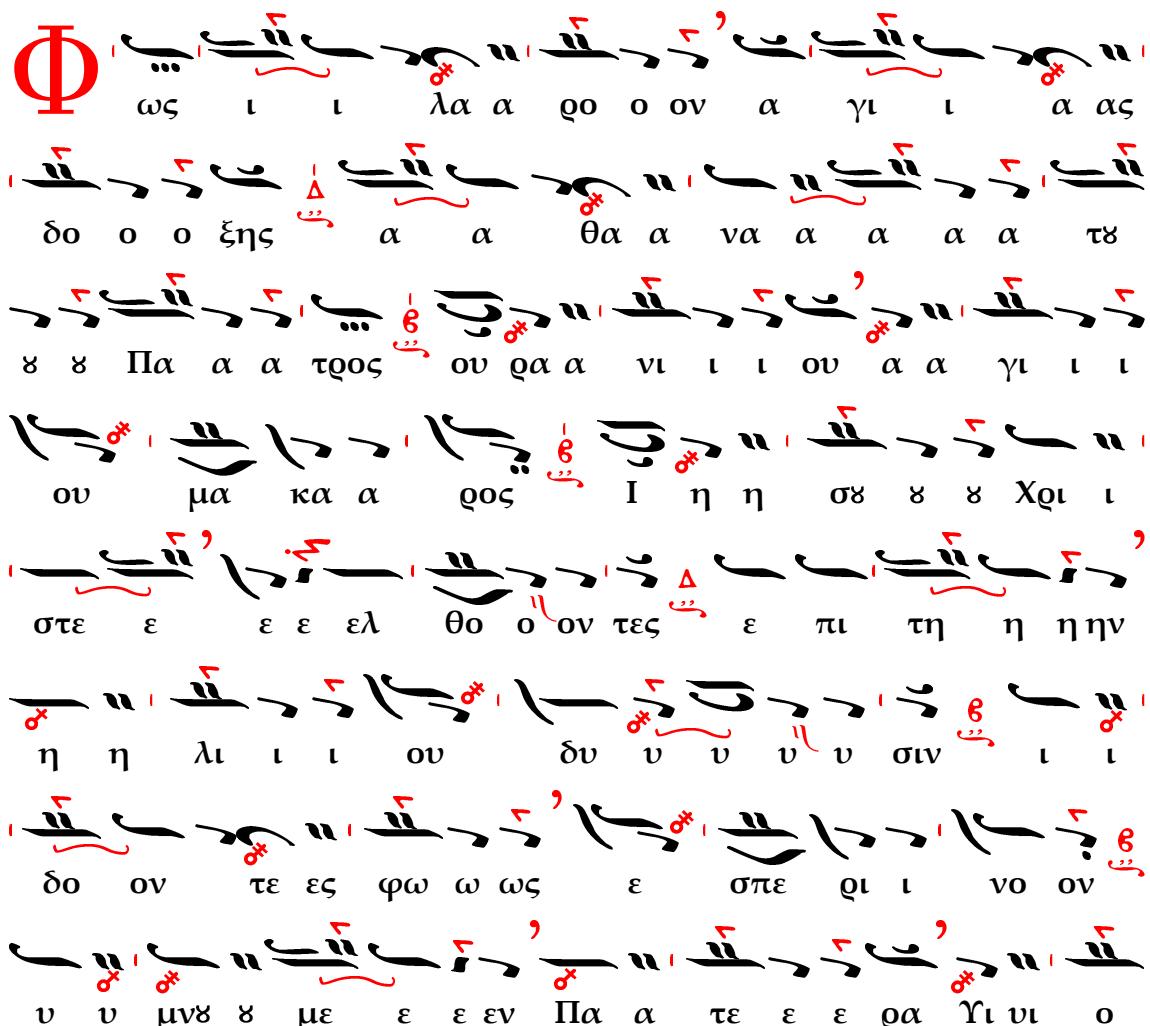
Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω
 νων α α α μην π
 Τ αν Μα θη των δι στα ζον των τη ογ δο ο η Η η
 με ε ε ρα πε στη η ο Σω ω τηρ η 8 8
 8 8 η η η σαν συ ν νηγ με ε ε ε νοι π και την
 ει φη η νη ην δης τω Θω μα ε βο ο η η σε π
 δεν ρο Α πο στο λε ψη λα φη σον πα α λα α
 μας η αις της η λης ε ε ε ε πη η η η ξαν π ω κα
 λη α πι στι ι αν του Θω ω μα π των πι στων
 τας καρ δι ι ας εις ε ε πι ι ι ι γνω ω σιν

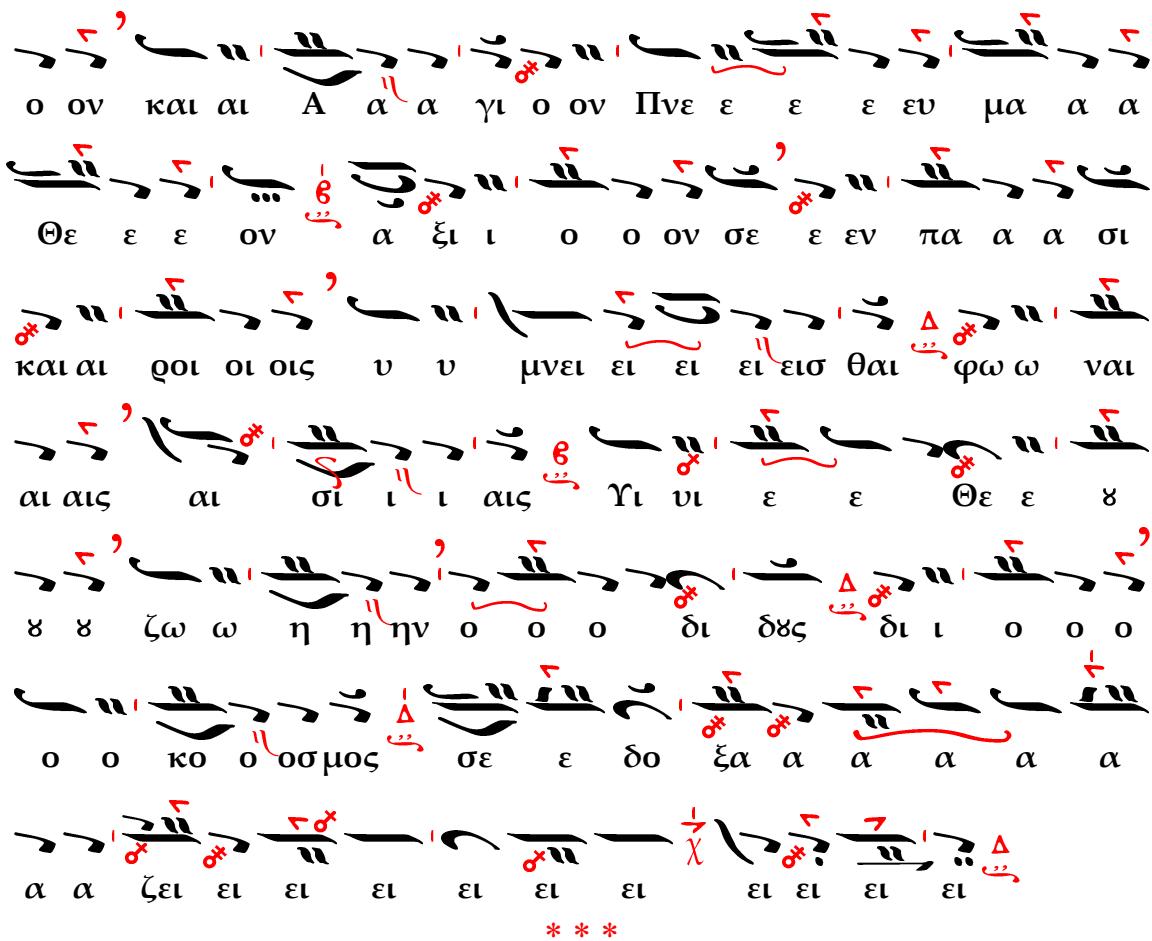

Φῶς ἵλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου,
 μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, *
 ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Γεόν, * καὶ ἄγιον
 Πνεῦμα, Θεόν. * Ἀξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς
 αἰσίαις, * Γείτε Θεοῦ, ζωὴν διδούς· * διὸ δὲ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἵλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἔξηργησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἡχος Δι θ

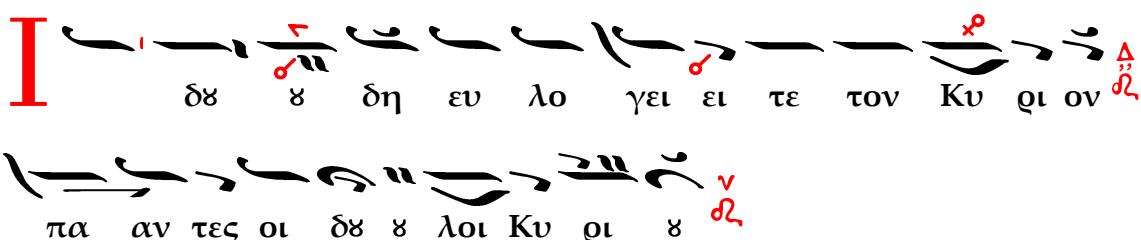

ТО ПРОКЕИМЕНОН

·Ο διάκονος· Έσπέρας προκείμενον.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας.

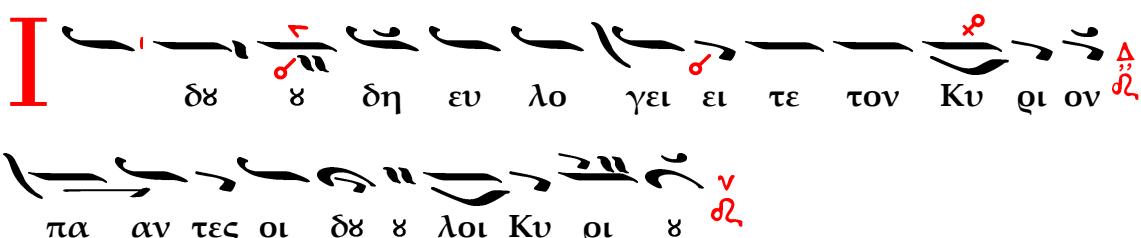
Ἄγαρος οὐδὲ Νηρώ

Στίχ. α'. Οι ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου,

Δ εν αν λαις οι οι κα ρ

Θε ου η μων

Στίχ. β'. Ἐν ταῖς νυξὶν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια Δ δλ

και ευ λο γει τε ε τον Ku ρι ov δλ
K δ8 8 δη ευ λο γει ει τε τον Ku ρι ov δλ
πα αν τεσ οι δ8 8 λοιKu ρι 1 8 8 8 8 δλ

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας.

Τῆχος δλ Δι - θ

K v v ρι ος ει σα κ8 σε ται μ8 δλ εν τω
κε κρα γε ε ναι με προσαν τον δλ
Στίχ. α'. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς
δικαιοσύνης μου· ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με. Οἰκτείρησόν με δλ και

ει σα κ8σοντηςπροσεν χη ης μ8 δλ
K v v ρι ος ει σα κ8 σε ται μ8 δλ εν τω
κε κρα γε ε ναι με προσαν τον δλ

Στίχ. β'. Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι
σύ, Κύριε δλ **X** μο νας επ ελ πι δι κα τω κι

σα ας με δλ

K v v ρι ος ει σα κ8 σε ται αι μ8 δλ εν τω
κε κρα γε ναι με προς αν **X** το ο ov δλ

Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας.

Ὕχος Λ φ

Tο ε λε ος σ8 Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με Δ
πα σαςτας η με ραςτηςζω ης μ8 Π

Στίχ. α'. Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον Δ
χλόης Δ ε κει με κα τε σκη νω σεν Δ

Tο ε λε ος σ8 Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με Δ
πα σαςτας η με ραςτηςζω ης μ8 Π

Στίχ. β'. Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου Δ οὐ
φοβηθήσομαι κακά Δ ο τι συ ν μετ ε μ8 8 8 ει Δ
πα σαςτας η με ραςτηςζω η ης μ8 8 8 Π

Tο ε λε ος σ8 Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με Δ
πα σαςτας η με ραςτηςζω η ης μ8 8 8 Π

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας.

Ὕχος Λ φ Κε φ

Oθε ος εν τω ο νο μα τι σ8 σω σον με ι
και εν τη δυ να μει σ8 κρινειςμε

Στίχ. α'. Ο Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου ι
σαι τα ρη μα τα τ8 στο μα τοςμ8

σαι τα ρη μα τα τ8 στο μα τοςμ8

O Θε ος εν τω ο νο μα τι σ8 σω σον με υ
η

και εν τη δυνα μει σ8 κρινειςμε υ
η

Στίχ. β'. Ἰδοὺ γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι υ
η και ο χ Κυ ρι ος

αν τι ληπτωρ της ψυ χησμ⁸ υ
η

O Θε ος εν τω ο νο μα τι σ8 σω σον με υ
η

και εν τη δυνα μει σ8 κρινεις με ε ε ε υ
η

Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας.

Ἔχος π Δι Θ

H βο η θει α α μ8 πα ρα Κυ ρι ι ι

8 Δ τ8 ποι η σαντος τον 8 ρα νον καιτην γη ην ε

Στίχ. α' Ἡρα τους ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη Δ ο θεν η ξει

η βο η θει α μ8 Δ

H βο η θει α α μ8 πα ρα Κυ ρι ι ι

8 Δ τ8 ποι η σαντος τον 8 ρα νον καιτην γη ην ε

Στίχ. β'. Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ Δ φυ λα ξει

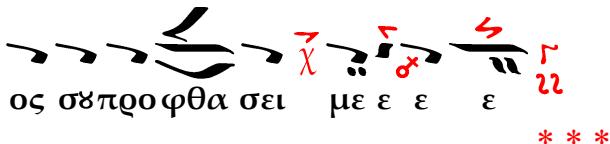
την ψυ χην σ8 ο Κυ ρι ος Δ

H βο η θει α μ8 πα ρα Κυ ρι ι 8 **Z'** τ8
 ποι η σαντος τον 8 ρα νο ον και τη ην **X'** γη η
Δ
 ην

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας.

Ἄγιος Γάρ Αρχιερέας

O Θε ος α ντι λη πτωρ μ8 ει **Δ** το ε λε
 ο ος σ8 προ φθα α σει με **υ**
Στίχος α'. Ε ξε λ8 με εκ των εχ θρων μ8 ο Θε
 ος **Δ** και εκ των ε πα νι στα **χ** με νωνεπ ε με ε λυ
M
 τρω σαι αι με **υ**
O Θε ος α ντι λη πτωρ μ8 ει **Δ** το ε λε
 ο ος σ8 προ φθα α σει με **υ**
Στίχος β'. Ρ ν σαι με εκ των ερ γα ζο με νων την
 α νο μι αν **Δ** και εξ αν **χ** δρων αι μα των σω σον
 με **υ**
O Θε ος α ντι λη πτωρ μ8 ει **Δ** το ε λε ο

* * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Είτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἵερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἔκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρίς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν διούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὔσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὁρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, φαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ο ἱερεὺς: Ὄτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ἀναγνώστης: Ἄμήν.

‘Ο προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εῖ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εῖ, Ἄγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἴνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννηταῖ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

‘Ο χορός· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα διδάσκοντας λέγει τὰ Πληρωτικά, δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένας ἔξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Οἱ ερεὺς ἐκφώνωσ·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννητῇ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Οἱ χοροί· Ἄμήν.

Οἱ ερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Οἱ χοροί· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Οἱ διάκονοι· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Οἱ χοροί· Σοί, Κύριε.

Οἱ ερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γεννητοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Οἱ χοροί· Ἄμήν.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου.

Ὕχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

ὝΩ Μᾶρκε θεόσοφε σοφοῦ, γραμματέως κάλαμος, καὶ ὁξυγράφου γεγένησαι, Χριστοῦ τὴν σάρκωσιν, θεοπνεύστως γράφων, καὶ τρανῶς φθειγγόμενος, ζωῆς ἀτελευτήτου τὰ ὄγκατα· ἐν ᾧ δυσώπησον, ἐγγραφῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε, καὶ τιμῶντας, τὴν ἐνδοξὸν μνήμην σου.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ὄγκατα αὐτοῦ.

ὝΩ Μᾶρκε πανεύφημε Χριστόν, εὐαγγελιζόμενος, τὴν οἰκουμένην διέδραμες, καθάπερ ἥλιος, ἀφανίζων πᾶσαν, ταῖς αὔγαῖς τῆς

πίστεως, τὴν τῆς πολυθεῖας σκοτόμαιναν· καὶ νῦν ἱκέτευε,
δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν
αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

Ω Μᾶρκε Ἀπόστολε ἐν οἷς, τὸ πρὸν ἐπλεόνασε, τῆς ἀσεβείας ἡ
ἄνοια, αὐτὸς ἐκήρυξας, Αἰγυπτίων σκότος, φωτισμῷ τῶν λόγων
σου, διώκων Θεοκῆρυξ πανόλβιε· καὶ νῦν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Τοῦ Εὐαγγελιστοῦ.

Ἄγιος Πάτερ Νη²

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και γι νι ω και A γι ω

Πνε ε ε εν μα α α α τι

Δι M Νη εν τε της 8 ρα νι 8 μν στα γω γι α ας το ον

κη η η ρυ ν υ ν κα Δι Νη και υ πο φη τη ην τ8 Eu

α α α α α γγε ε λι ι ι 8 ψαλ μοι οις και

Δι ν μνω ω δι ι ι ας Δι Νη Μαρ κο ον παν τες εν φη η μη η

η η σω ω ω ω μεν Δι Νη ου το ος γα αρ πο τα μος

α α νε ε δει ει ει χθη η Δι τ8 νο η η τ8 8 8

Πα ρα α δει ει ει ει σ8 Δι τας ψυ χι κας α α

ρ8 8 8 ρας τοις 8 ρα νι οι οις ο ο ομ βροι οις

ε ε ε πα α α αρ δων Δι Νη και καρ πο φο ρ8 δει

κνν ν ων χρι ι στω ω ω τω ω θε ε ε ω
 Δι τω πα ρε χο ον τι ι πα α α σι ταις πρε σβει ει ει
 αις α αυ τά ι λα σμον και το με γα ε ε ε ε
 λε ε ε ε ος

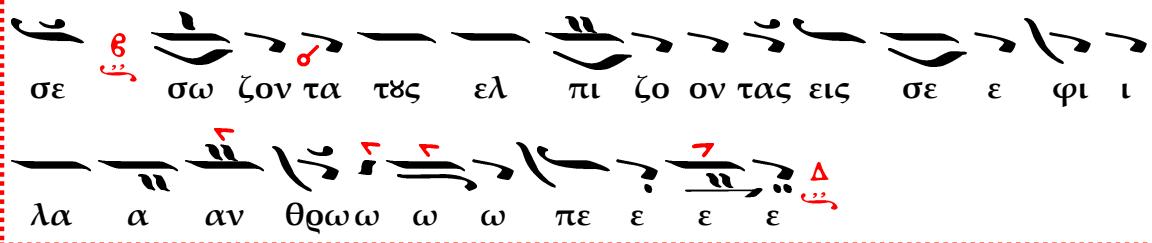
Καὶ νῦν. Τῆς Ἔρπης.

Ἄχος Δι Θ

Kαι νν ν υνκαι α α ει και εις τους αι ω νας
 τωναι ω ω ωνων α α μην

Mε τα την ε γερσιν σ8 Κυ ρι ι ε συ νηγ με ε
 νω ων τω ω ων Ma α α θη τω ων σ8 και των θυ
 ρων κε κλει σμε ε νω ων ε ε εν με ε ε σω ε ε
 στης ει ρη η η η νην πα ρε ε ε ε ε ε ε
 χω ων α α αυ τοις πει σθεις δε και αι ο θω ω μα

α α ας Δι τη ο ρα σει των χει ρω ων και αι αι τη
 η ης πλευ ρα ας σ8 Κυ ν ν ν ν ρι ι ι ι
 ον και θε ο ον σε ε ω μο λο ο ο γη η η η

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ Ἱερέως ἢ
΄Ωδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ὅρμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὁφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

΄Ο ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

΄Αγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἰσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρίς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Γενῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Άγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρίς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Γενῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

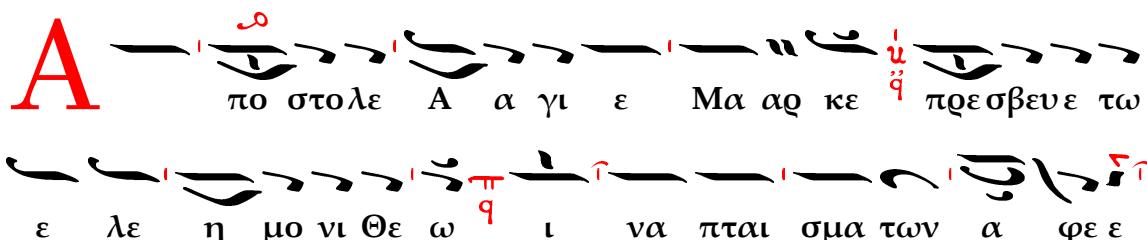
Πάτερ ἡμῶν ὃ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ἔργα σαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

΄Ο ιερεύς· “Οτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γενοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

΄Ο χορός· Ἄμήν.

Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἀγίου.

΄Ηχος Λα φ

τὰς παρασχηταῖς ψυχαῖς η η μων ἡ

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς Ἔορτῆς.

Ἄχος γένεται φ

E σφραγί σμε ε νου του μνη μα τος Δ
εκ τα φθ α νε τει λας χρι στε ο Θε ος Η και των θυ
ρων κεκλει σμενων τοις Μα θη ταις Δ ε πε στηςη παντων
α να στασις Η Πνε εν μα εν θες δι αυ των ε γκαι νι
ζων η μιν Δ κα τα το με ε γα σθ ε λε ο ο ο
ος Η

* * *

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν μὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

Ο διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ο Ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός· Ἄμήν.

Ο προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰώνας αἰώνων.

Ο χορός· Ἄμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

Ο διάκονος· Σοφία.

Ο ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ο Ἱερεύς·

Ο ὁν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ

εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἄμήν.

Ο προεστὸς ἢ ὁ ἀναγνώστης:

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτη εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ο ιερεύς: Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ο ἀναγνώστης: Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ο ιερεὺς: Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ο ἀναγνώστης: Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ. Πάτερ ἄγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ιερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν·

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπιουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προοδόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν δούλων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἀγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης, τοῦ ἀγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἀγίων ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ο λαός: Ἄμήν.

* * * * *